

Speech burgemeester Druten 4 mei 2023 bij monument

Vandaag herdenken we alle burgers en militairen die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen of vermoord; zowel tijdens de Tweede Wereldoorlog en de koloniale oorlog in Indonesië, als in oorlogssituaties en bij vredesoperaties daarna.

Oorlogen behoren tot het verleden én het heden. Want de geschiedenis herhaalt zich: op een andere plek, in een andere tijd en met andere mensen in andere omstandigheden. Ook nu staan de kranten en nieuwsberichten weer vol over oorlogen die ver weg en dichterbij gaande zijn. We worden met onze neus op die verschrikkelijke feiten gedrukt en zijn niet bij machte om daar iets aan te doen. Toch staan we niet helemaal machteloos aan de zijlijn. We kunnen namelijk veel betekenen voor mensen die de oorlog en ellende ontvluchten. Wij zijn in de gelegenheid om deze mensen met open armen te ontvangen. Dus daarom doen we dat ook. Dat doen we echter niet alleen. We doen dat met elkaar; als land, als gemeente én als dorpsgemeenschap

Druten is een gastvrije gemeente. Dat waren we in het verleden al en dat zijn we nu nog steeds. Vroeger kwamen arbeiders onze kant op om in de pannenfabriek, de steenoven of op de scheepswerf te werken. Ook hebben we de Turkse gastarbeiders open en hartelijk ontvangen.

Tegenwoordig zijn we een veilige haven voor Oekraïense vluchtelingen die hun land hebben verlaten, vanwege de oorlog die daar sinds vorig jaar aan de gang is. Daarnaast geven we al jaren onderdak aan statushouders. En onlangs hebben we met de gemeente Wijchen afgesproken om samen ook asielzoekers te gaan opvangen. Beide gemeenten zien dit als hun maatschappelijke en menselijke taak. Als burgemeester van Druten ben ik trots dat we als gemeenschap mensen verwelkomen die bescherming zoeken. Dat deden we, dat doen we en ik hoop dat we dat blijven doen, zodat we ook in de toekomst een warme gemeente blijven.

We staan hier bij het oorlogsmonument om te herdenken, te herinneren en te beseffen dat wij in vrijheid leven. Want vrijheid is niet vanzelfsprekend.

Dit gedenkteken staat in de kern van Druten als stille getuige van een oorlogsverleden dat ver weg lijkt, maar elk jaar weer even herleeft dankzij de aandacht van mensen die met respect herdenken en die vrede niet voor lief nemen. Het monument 'Sint-Joris en de draak' is opgericht ter nagedachtenis aan tien militairen uit Druten, Afferden, Deest en Puiflijk. Zij zijn in de meidagen van 1940 op de Grebbeberg omgekomen in de strijd tegen de bezetter. Het verhaal van Sint-Joris en de draak staat symbool voor de strijd tussen goed en kwaad. Maar soms is de scheidslijn tussen goed en kwaad niet zo duidelijk zichtbaar. Wie is een held? Wie is een dader en wie is een slachtoffer?

Zelf ben ik na de Tweede Wereldoorlog geboren en soms vraag ik me af: wat zou ik in die tijd hebben gedaan? Me verzetten? Of juist vechten? Of misschien vluchten? Ik weet het niet. Ik weet wél wat ik nú wil doen: als burgemeester en als mens mijn verantwoordelijkheid nemen. En als dat kan door mensen op te vangen en een veilige plek te bieden dan staat de deur van Druten open voor diegenen die geen onderdak hebben.

Vandaag herdenken we en morgen staan we stil bij de waarde van vrijheid, van democratie en van mensenrechten. Herdenken doen we samen en vrijheid delen we met elkaar.